



OG

KAMP

SEIER

Mai - 77

Innhold

Leder om sommerleir	side	1
Gjør "Kamp og Seier" til et skarpere våpen i kampen mot høyreavviket	side	3
Oppsummering fra en streikestøttekomite	side	5
Høyreavviket i kampen mot Entebbe-filmen	side	6

The diagram illustrates the experimental setup. A subject is seated at a table, looking at a video screen. A video camera is positioned above the screen. A horizontal bar is placed between the subject and the screen. The screen displays a target (a small circle) and a starting point (a larger circle). The subject's hand is positioned at the starting point. The diagram is labeled with 'Subject', 'Video Camera', 'Video Screen', 'Horizontal Bar', 'Target', and 'Starting Point'.

[illegible]

Leder

START OPP OG FÅ FART I SOMMERLEIRMOBILISERINGA!

Om ca. 2 mnd. går igjen startskuddet for årets sommerleire. Sommerleirene er en praktisk skole i organisering etter marxismen-leninismens prinsipper. Sommerleirene har mye å si for hver enkelt deltaker, både når det gjelder å høyne den enkeltes politiske nivå, skape entusiasme, og å rekruttere til partiet, de fronter og studiesirkler.

Temaene for sommerleirene i år er revolusjoner faglig politikk, valget til høsten, den internasjonale situasjonen og spørsmål i tilknytning til folkekrig. Se forøvrig TE artikkel for april.

Må er det slik at massene ikke melder seg på til sommerleirene uten at vi kommunister diskuterer nødvendigheten av dette med dem. Nøkkelen til mobilisering er de politiske emnene som skal opp. Vi må gå aktivt på arbeidskamerater, diskutere faglig politikk og mobilisere dem på dette. Vi må gå i bresjen overfor venner og bekjente, progressive osv., diskutere spm. om imperialismen, streikekampene og valget. Når det gjelder valget, må vi diskutere for å utvikle arbeidet, lytte til massene, og lære oss til å utvikle nye metoder. Her er det viktig å vise til at sommerleirene vil ha stor betydning for hele valgkampen vår. Vi må alltså reise politiske diskusjoner, og utifra dette mobilisere til leirene.

Det er selvsagt at alle partimedlemmer skal delta på leirene, dessuten må vi sikre at RU-medlemmene blir mobilisert skikkelig. I KF-gruppene må vi sørge for å reise diskusjonene om deltakelse på KF's sommerleire (se egen mobiliseringslappeseddel i siste nr. av KVINNEFRONT).

For at vi kommunister skal kunne mobilisere massene, er det derfor nødvendig at vi forbereder oss grundig politisk selv. Vi må studere spm. om faglig politikk, utvikle kunnskapen om imperialismen, dessuten begynne å ta grundig på spm. om folkekrig. Valgforberedelsene starter snart, og vi må trekke massene med i dette arbeidet. Bare når vi selv er sikre på de politiske linjene kan vi argumentere og overbevise massene. Dessuten er det nødvendig at alle setter seg konkrete mål, og jobber målbevisst med dette. Da er det fint å ta utgangspunkt i den nærmeste tredjedelen av massene. Disse er studiesirkelfolk, organiserte masser i fronter og komiteer, arbeidskamerater i fagforeninger, samt de vi har trukket spesielt med i 1.mai-arbeidet.

Disse må vi sikre først. Legg fram skikkelig personlig målsettinger, og kontroller hverandre ved å spørre om hvordan mobiliseringsarbeidet går. Når disse er sikret, må vi prøve å få disse til å mobilisere nye medlemmer, samtidig som vi sprer propaganda om sommerleirdiskusjonene.

Det er selvsagt viktig at vi setter igang tidlig med arbeidet. Ikke la oss hindre av at vi ikke vet hvor leirene skal være, men gå ut og diskuter politikken. En bra metode i den personlige mobiliseringa er å samle folk hjemme hos seg selv, f.eks. til kaffe-kake-fest, men med et klart politisk program på invitasjonen. Be gjerne de innbudte om å hjelpe til med å gjøre istand, på den måten følger de seg også forpliktet til å gjøre noe. Det har vist seg i 1.mai-arbeidet at for å få med folk, må vi kommunister være ledende

- 2 -
på alle områder, fra det å sette barnevakt og bake kakor, til det å drive fram og reise politiske diskusjoner. Når vi har fått enhet med en eller flere sympatisører om å dra på leir, er det vår plikt å løse de praktiske problemene i forbindelse med reising/utstyr, spm. om unger. Nøkkelen til framgang er derfor direkte kontakt, personlig mobilisering. Deretter kommer utadrette propaganda og at massene begynner å mobilisere. Vær klar over en fare! at når man sitter hjemme og prater med folk er det "lett" å glemme politikken. Det er vår oppgave hele tiden å drive gjennom diskusjonene.

En leir er ikke noen vanlig campingtur med bare bål, m'kaskrik og pølser på grill. Det er viktig at det blir forklart skikkelig hva sommerleirene er. At de politiske diskusjonene er det viktigste, at politikken gjennomsyrrer alt vi gjør, og at dette sker samholdet, kulturen og de andre aktivitetene. At det å dra på leir er en fantastisk opplevelse som skaper entusiasme og giv til å utvikle politikken utover høsten. At dette er en ny måte å benytte ferien på, en konstruktiv måte.

Her står vi overfor en motsigelse som dukker opp hvert år, langt inn i partirekkene. Nemlig problemet med at vi skal bruke 1 uke av ferien på leir. Noen tenker at litt ferie må vi ha, og vi har jo bare 3 ukers ferie. Til dere sier jeg - går det en ferie fra politikken? Er det ikke politikk i alt vi gjør? Hva får du ut av leirene enn bare det å "feriere". Nettopp fordi det er politikk i alt vi gjør, vil det å unnlate å dra på leir være en reaksjonær handling. Fordi at i dette spørsmålet som i alle andre, står det også en kamp mellom to linjer. Den ene er korrekt, marxistisk og sier at vi skal på leir. Fordi det er den beste måten å tjene folket og arbeiderklassen, det er din plikt å være med å utvikle marxismen-leninismen på leirene, det er din plikt å gå i skissen i å lære massene den praktiske skole i marxismen-leninismen. Det er din plikt å fortelle massene om sosialimperialismen, hvem som er våre fiender og hvem som er våre venner.

Dersom den andre (garne) linje seirer og du ikke drar på leir, tjener du reaksjonen og borgerskapet i Norge. Du vil ikke være noe ledende eksempel for massene, du vil ikke være med å utvikle politikken, dessuten sprer du ideen om at det ikke er viktig å dra på leir. Derfor vil andre også tenke det samme, og resultatet vil bety tilbakegang på leirene, tilbakegang for partiet og hele arbeiderklassens kamp mot borgerskapet i Norge. Jeg vil kalle ei slik linje sabotasjelinje, ei linje som vi må ta hardt kamp mot dersom den kommer fram.

Derfor alle kamerater, forbered dere grundig, snakk og agit for massene, og send inn mange påmeldinger til sommerleirene.

Fram for breie mobiliseringer til sommerleirene.

GJØR "KAMP OG SEIER" TIL ET SKIRPERE VÅPEN I KAMPEN MOT HØYREAVVIKET!

"Vi går inn for en aktiv ideologisk kamp, for den er det vi som kan bringe oss indre sammensveising i partiet og de andre revolusjonære organisasjonene, og gi den evnen til å kjempe. Enhver kommunist, enhver revolusjonær bør nytte dette våpenet." (Mao i "Om motsigelsen").

"Hvis det i partiet ikke fantes motsigelser og ideologisk kamp under hvilken motsigelsen overvinnes, ville partiet opphøre å leve."

Disse to sitatene viser hvor stor vekt Mao Tsetung la på den ideologiske kampen, på den interne diskusjonen i partiet. "Kamp og Seier" skal være et redskap i denne kampen. Et redskap som skal sikre at alle medlemmene får kjennskap til, og høve til å delta i diskusjonen om viktige politiske og ideologiske spørsmål i distriktet.

Har KOS fungert tilfredsstillende til nå? Nei, det har det ikke. Vi skal peke på noen av de feila som er gjort.

Et stort ansvar hviler på redaksjonen. Den har ikke vært påstand nok for å få inn innlegg, og framfor alt har jobbinga vært preget av spontanisme og manglende politisk planlegging. Dette har ført til at det altfor ofte er tilfeldige innlegg som får dominere. Ei politisk prioritering har manglet. Målsettinga må jo være at KOS og den politiske og ideologiske kampen skal styrke praksisen vår. Har KOS gjort det? Ta f.eks. 1.mai-jobbinga. Vi kjørte fram linja om å sette igang planlegging og jobbing tidlig på nyåret. På flere steder kom også arbeidet igang, og en skulle tru at motsigelsene umiddelbart dukka opp. Er de varslene som er foreslått riktige? Hvordan skal vi trekke med masser så tidlig? Hvordan skal vi organisere jobbinga? osv. osv. Hadde vi sikra innlegg på disse sakene, fått igang en breiere diskusjon, så ville det ganske sikkert kunne ha bidratt til at jobbinga hadde kommet bedre og raskere igang på andre steder. Dette gjelder sjeldsagt ikke bare 1.mai-jobbinga, men gjelder i like stor grad sommerleir-mobiliseringa, valget, 21.august, osv.

Vi har alt pekt på red. spesielle ansvar i å drive fram innlegg etter ei politisk prioritering. Men samtidig har også alle partimedlemmer et ansvar for KOS. Uten at medlemmene kaster seg ut i diskusjon, tar opp motsigelser, oppsummerer erfaringer, kan ikke KOS fylle oppgava si. Alle som sitter med motsigelser, enten til partiets politikk eller til innlegg fra andre kamerater, har plikt til å skrive et innlegg til KOS. Mange kvier seg for å gjøre dette. De tenker ofte at: "Jeg vil ikke, for jeg er ikke noe flink til å uttrykke meg skriftlig". Alle slike former for perfeksjonisme må bekjempes. Sånne ideer hindrer den ideologiske kampen og er derfor svært skadelig for partiet.

Til slutt vil vi ta opp en kritikk til endel kamerater som representerer ei borgerlig, arrogant linje når det gjelder den ideologiske kampen i partiet. Det gjelder Bo (med et innlegg som kritiserte lederen i des.KOS) og Harald og Geir som i januar hadde innlegg om ruteknusing.

Disse kameratene blei kritisert for feilaktige standpunkter i viktige politiske saker i februarnummeret av KOS.

Nå 3 måneder etterpå har dere ~~ikkexxxxxx~~ ennå ikke svart. Dette er ei linje for full sabotasje av diskusjonen i partiet. Den vil i sin konsekvens føre til at motsigelser aldri blir løst, men at de derimot får utvikle seg fritt. Fraksjonisme og splittelse blir resultatet av det. I tillegg er det en borgerlig og arrogant stil i forhold til de kameratene som har brukt tid og krefter på å svare på og kritisere innlegga deres.

Bo, Harald og Geir blir derfor enda en gang oppfordra til å svare på den kritikken som kom i februar KOS, og i tillegg bør de komme med en skikkelig sjølkritikk til neste nr. av KOS.

Kamerater, det er tatt tiltak på å styrke redaksjonen av KOS. Vi vil oppfordre alle medlemmer til å følge opp dette ved å være dristige med å reise kritikk og skrive innlegg.

FRAM FOR EI STYRKING AV DEN IDEOLOGISKE KAMPEN I DISTRIKTET
FRAM FOR EI STYRKING AV KAMP OG SEIER
LA OSS FØLGE PAROLA "EMNET-KRITIKK-EMNET"

Red.
[Faint, mostly illegible text follows, appearing to be a list of names or a continuation of the letter.]

[Faint, mostly illegible text continues at the bottom of the page.]

OPPSUMMERING FRA EN STREIKESTÖTTE-KOMITE.

Streikestøttekomiteen på stedet oppsummerte høsten -76 at den hadde fungert økonomisk. I praksis viste det seg ved at styret ikke skjønte nødvendigheten av å mobilisere medlemmene politisk til støtte for konkrete streiker - og streikestøtte generellt, og at også den eksterne propagandaen lå nede. Som følge av dette var de økonomiske resultatene dårlige.

Det nye styret som tok over etter dette, var derfor klar over faren for økonomisme, og skjønte at politisk mobilisering av medlemmene var nøkkelleddet for at godt økonomisk arbeid. Styret arbeidet utifra dette, og planla et skoleringsmøte under Champignon-streika, da det var tydelig at det herska stor forvirring og usikkerhet om denne streiken også blant medl. av SSK. Resultatet var et minimalt oppmøte, og hensikten med møtet blei ikke nådd. Dette har gjentatt seg gang på gang, vi klarer ikke å få medlemmene til å møte på vanlige medlemsmøter. Vi har erfart at det eneste som får folk til å møte er om vi har et "trekkplaster", f.eks. Hamnerverkfilmen, en bryggearbeider o.l. Arbeidet er delvis blitt lagt opp etter dette, særlig synes vi det er viktig å få en representant for arbeidere i streik på møter i komiteen. Det har god virkning som skolering og dermed å aktivisere til videre støttearbeid. Styret mener likevel at "trekkplaster metoden" i lengden er uholdbar. En må greie å bringe medlemmene på et så høyt politisk nivå at de skjønner nødvendigheten av hver enkelts innsats i streikestøttearbeidet, og møter på skolering- og planleggingsmøtene.

Generellt kan en si at komiteens greier å aktivisere ~~medlemmene~~ medlemmene til fordel for store streiker som er lette å gripe og forsvare (Jötul - bryggestreiken), men små streiker som enten møter nye hets eller ties inn i den borgerlige pressa, er vanskeligere å mobilisere på (Champignon - Hustad). Slike streiker krever nye av politisk initiativ og ledelse fra styrets side, og det har ikke klart å fylle oppgava på noen måte.

Som årsak til den utbredte møtetrøttheta er for en stor del at komiteen består av folk som er aktive i flere fronter. Dette gjelder både organiserte og uorganiserte. Alt frontarbeidet på stedet er prega av mange "tordenskjolds soldater". Som en følge av møtefloraen prioriterer folk det behagligste, og det er vanskelig å mobilisere til arbeidsmøter. Rekrutteringa til komiteen er for snever, det er en stor del studenter og folk nært knytta til m-l bevegelsen, altså folk med stort møtepress.

Resultatet av den manglende mobiliseringa av medlemmene er at styret må monopolisere både det praktiske og det politiske arbeidet. Styret får som følge av dette for lita tid til å legge opp de politiske linjene for arbeidet, og komiteen faller tilbake til økonomismen, den mangler politisk ledelse. Og sjølsagt går slikt motlaust arbeid ut over entusiasmen i

i styret , slik at det slutter å fungere som en fortropp i streikestøttearbeidet.

Som oppsummering kan en si at forståelsen for å bekjempe økonomismen er stor , i alle fall i styret. En ser at veien å gå er å bringe forståelsen for streikestøttearbeidet opp på et høyere nivå blant medlemmene. Problemet viser seg når en kommer til praksis : Hvordan skal dette kunne gjøres når vi ikke får medlemmene i tale ? Det akutte problemet i dag er derfor hvordan en skal få medlemmene til å slutte opp om de vanlige medlemsmøtene som skal diskutere politikken og planlegge arbeidet. Et tiltak vi har diskutert, men foreløpig ikke fått satt ut i livet, er å danne ei aktivist gruppe blant medlemmene som har ansvar for stands o.l. Dette er nødvendig for at styret skal greie å fungere som ledelse. Utover dette er vi for tida svært usikre på hvilke metoder som kan nyttes for å få liv i medlemsmassen.

HØYREAVVIK I KAMPEN MOT ENTEBBE-FILMEN.

Partiavdelinga på stedet har tatt initiativ for å danne en aksjonskomite mot visninga av Entebbe-filmen. Vi fikk via kontakter greie på at filmen skulle vises. Den kameraten som hadde fått greie på dette , mente at vi måtte stjele filmen. Ideen blei mottatt med stor begeistring. Inidlertid blei det seðnere retta skarp kritikk mot dette, og ei ny linje med massemobilisering og demonstrasjon tok form, og vi valgte en ansvarlig for å danne en aksjonskomite.

Det blei påpekt av de øvrige i laget at den feilaktige linja stod for det samme som Teng 's : "Det er det samme om en katt er hvit eller svart bare den fanger mus." Det er det samme om vi stjeler filmen eller om vi stopper den , bare vi forhindrer at den blir vist.